

Sygn. akt V KO 62/19

POSTANOWIENIE

Dnia 17 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie zażalenia **A. P. i M. T.** ,
na postanowienie asesora Prokuratury Rejonowej w P.
z dnia 4 kwietnia 2019 r., sygn. akt PR I Ds. (...)
o odmowie wszczęcia śledztwa,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 17 września 2019 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w P.
z dnia 12 czerwca 2019 r.,
o przekazanie sprawy o sygn. akt III Kp (...),
innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości,
na podstawie art. 37 k.p.k. *a contrario*,

p o s t a n o w i ł :
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w P. postanowieniem z dnia 12 czerwca 2019 r. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy o sygn. akt III Kp [...] innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. W jego uzasadnieniu wskazano, że sprawa dotyczy odmowy wszczęcia śledztwa w sprawie zawiadomienia A. P. i M. T. o popełnieniu przestępstwa z art. 231 § 1 k.k. przez sędziów Sądu Rejonowego w P. oraz innych funkcjonariuszy publicznych. W przekonaniu Sądu Rejonowego charakter sprawy uzasadnia jej przekazanie

innemu sądowi równorzędnemu w celu wyeliminowania obaw o bezstronność Sądu Rejonowego w P. .

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak podkreśla się w orzecznictwie instytucja określona art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątku od zasady właściwości miejscowej sądu i powinna mieć zastosowanie jedynie w szczególnych przypadkach, a zatem i okoliczności wskazane przez Sąd muszą mieć charakter szczególny, a nie sprowadzać się jedynie do wskazania abstrakcyjnie na obawę o możliwość postrzegania postępowania przed Sądem orzekającym oraz samego rozstrzygnięcia sprawy jako obciążonego brakiem bezstronności. Sam fakt formułowania zarzutów pod adresem sędziów lub prokuratorów, wykonujących obowiązki na określonym terenie, nie powinien być traktowany jako okoliczność uzasadniająca wątpliwości co do bezstronności sędziów sądu właściwego do rozpoznania zażalenia (postanowienie SN z dnia 29 stycznia 2013 r., V KO 78/12, LEX nr 1277828; por. postanowienia SN: z dnia 22 listopada 2012 r., V KO 65/12, LEX nr 1228521; z dnia 24 maja 2013 r., LEX nr 1317928).

Taka sytuacja zachodzi w niniejszej sprawie, a brak jest dodatkowych, szczególnych okoliczności, które wskazywałyby na potrzebę zastosowania w niniejszej sprawie art. 37 k.p.k. Okoliczność, że zawiadomienie o przestępstwie dotyczy szeregu sędziów sądu właściwego miejscowo do rozpoznania zażalenia na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa, sama w sobie nie podważa obiektywizmu Sądu Rejonowego w P. jako całości i jego bezstronności, a co najwyżej może uzasadniać wyznaczenie składu badającego zasadność zażalenia z pominięciem sędzió 1) w wskazanych w zawiadomieniu (ewentualnie skutkować ponadto wyłączeniem innych sędziów) w trybie art. 42 § 1 k.p.k. w zw. z art. 41 § 1 k.p.k.

Warto na koniec przytoczyć pogląd, akcentowany przez Sąd Najwyższy we wcześniejszych judykatach, zgodnie z którym autorytet i powaga wymiaru sprawiedliwości wymagają, aby sądy nie ulegały presji stron procesowych i opinii publicznej, ani nie popadały w zwątpienie co do własnych kompetencji w zakresie przeprowadzenia rzetelnego procesu. Racjonalna nieustępliwość w tym względzie

sprzyja kształtowaniu się pozytywnego wizerunku organów trzeciej władzy, minimalizując tym samym wątpliwości co do obiektywizmu i niezawisłości w rozpoznawaniu przyszłych spraw, ograniczając tendencję do nadużywania stosowania właściwości delegacyjnej w związku z inicjatywami sądów na tle wątpliwości co do respektowania gwarancji sprawiedliwego procesu (postanowienie SN z dnia 22 listopada 2012 r., LEX nr 1228521; zob. też: postanowienie SN z dnia 28 października 2011 r., III KO 72/11, LEX nr 104040; por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 czerwca 2018 r., IV KO 41/18, LEX nr 2498080).

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.